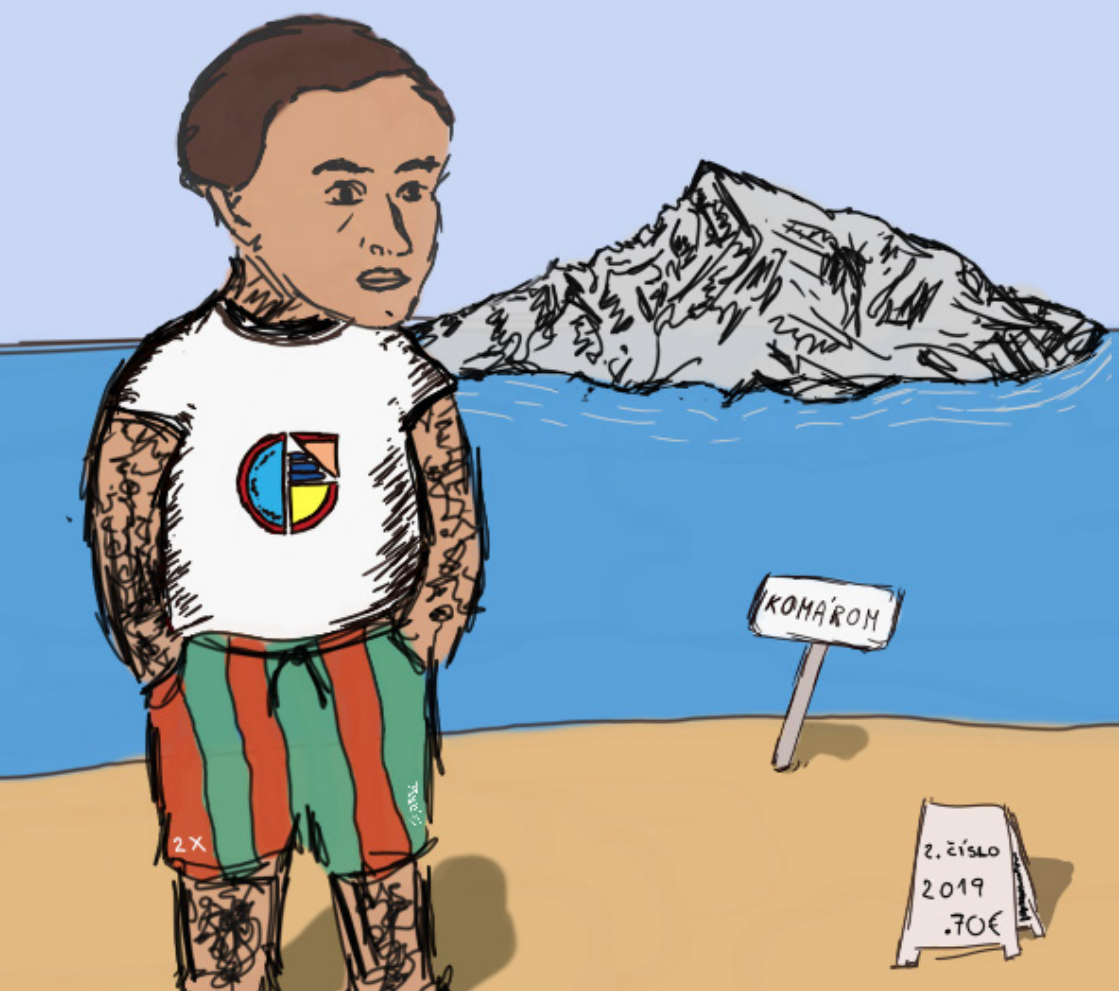

GYMKÁČ

Časopis študentov Gymnázia Antona Bernoláka v Senci vyšiel s láskavou podporou p. Schmiedla. Ďakujeme.

Ďakujeme p. prof. Ivanovej a p. prof. Hrozáňovej za pomoc pri tvorbe tohto čísla Gymkáča.

2. číslo, jún 2019

Časopis vydáva od roku 1999

Gymnázium Antona Bernoláka Senec, Lichnerova 69, 903 01 Senec

Redakčná rada / prispievatelia:

príma: Simona Dzurillová, Slávka Múčková, Alžbeta Nagyová

sekunda: Juraj Ficek, Nikola Furdová, Adam Vietoris

tercia: Viktória Nemcová

kvarta: Karolína Dunajčíková, Adam Holek, Saša Makarová, Paulína Malecová, Tereza Pienčáková, Dominika Polgárová, Lenka Šemrincová, Viktória Valachová

kvinta: Veronika Horváthová, Tim Köppl, Michal Zemko

1.A: Tamara Časná

sexta: Kristína Bognárová

septima: Nina Bučeková, David Filipovič, Jakub Kolembus, Miriam Maťašáková, Rebeca Vašková

oktáva: Matej Hrnčiar

Grafická úprava: Adam Holek

Obálka: Matej Kubovčák

V tomto čísle vás čaká

Rande pred zborovňou

strana č. 4

1.A

strana č. 7

Exkurzia do CERN-u

strana č. 12

Lyžiarsky

strana č. 15

Amerika

strana č. 21

#boli sme tam

strana č. 28

Udalosti študentskej rady

strana č. 34

Dokázali sme

strana č. 36

Gymkáč odporúča

strana č. 44

Súťaž

strana č. 47

KUPÓN

Pre momentálny „výpadok pamäti“ na jednu vyučovaciu hodinu počas ***septembra, októbra a novembra*** v školskom roku 2019/2020. Neplatí pre písomné, kontrolné práce a maturitné predmety.

podpis riaditeľa školy

Rande pred zborovňou

napísali **Dominika Polgárová** a **Paulína Malecová**

V tomto čísle Vám bližšie predstavíme p. p. Hrozánovú a p. p. Čiernu, ktoré s nami na tejto škole strávili svoj prvý rok. Zistili sme, prečo sa chceli stať učiteľkami, aké sú ich záľuby, ale aj ako sa tu cítia.

1. Odkiaľ pochádzate?

Pochádzam z Boldogu, malej dediny neďaleko Senca.

2. Kde ste študovali?

Po ukončení GABu som študovala na Filozofickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave odbor prekladateľstvo – tlmočníctvo v kombinácii anglického a nemeckého jazyka.

3. Ktoré predmety vás bavili najviac a ktoré vám naopak robili problém?

Najviac ma bavili samozrejme angličtina a nemčina, rovnako slovenčina, ostatné som sa jednoducho učila, či už s väčšími alebo menšími ťažkosťami.

4. Vždy ste vedeli, čo chcete robiť? Prečo ste sa rozhodli stať učiteľkou?

Učiteľkou som veru v detstve chcela byť, ale počas rokov na základnej škole a gymnáziu som túto myšlienku vypustila. Keďže ma bavili jazyky, rozhodovala som sa medzi učiteľstvom a prekladateľstvom, vyhralo prekladateľstvo. Počas štúdia som ale učila, po ukončení štúdia učila aj prekladala, rovnako ako teraz. Učiteľstvo ma baví, lebo rada som a pracujem s ľuďmi, môžem odovzdať, čo mi bolo predtým dané, čo som sa naučila. Dôvodov je veľa a nad nimi ešte akýsi pocit, že teraz jednoducho učiť mám. Tak učím a robí mi to radosť.

5. Aké predmety vyučujete?

Vyučujem anglický a nemecký jazyk.

6. Ak by ste neboli učiteľkou, čím by ste chceli byť?

Čímkoľvek. Mám to šťastie, že ma baví veľa vecí, od jazykov cez šport k prírode, knihám, atď. Verím, že by sa pre mňa niečo našlo.

7. Ktorú vlastnosť si na sebe vážite najviac a na ktorú nie ste hrdá?

Som vďačná za to, že som sa naučila zodpovednosti, viem si veci rozdeliť a následne ich zvládať viac-menej bez stresu.. zároveň je ale táto vlastnosť niekedy aj na škodu. To by ale bolo na dlhšiu diskusiu.

8. Je niečo, čo vám vždy dokáže vyčariť úsmev na tvári?

Samozrejme, takmer všetko a všetci, rada sa totiž usmievam aj smejem. Ale napríklad žiaci nášho gymnázia a ich novotvary na hodinách angličtiny alebo nemčiny skutočne stoja za úsmev.

9. Ako sa vám tu zatiaľ páči?

Na GABe sa cítim naozaj príjemne.

10. Máte nejaké motto alebo obľúbený citát?

Nejaké múdrosti by sa našli, napríklad tento citát mi utkvel v pamäti: „Instead of preaching the importance of happiness, be happy and people will follow your example.“ Som presvedčená, že by sme mali ísť príkladom, nie len čo sa šťastia týka.

11. Akú farbu najradšej nosíte?

Nerobím to síce vedome, ale všimla som si, že v zimných mesiacoch sú to skôr tmavšie farby, po zvyšok roka som schopná obliecť si aj dúhu.

12. Ako najradšej trávite voľný čas?

Cvičím jógu, čítam knihy, učím sa holandsky a rusky, trávim čas s blízkymi, v záhrade, na čerstvom vzduchu. A samozrejme opravujem písomky a slohy.

13. Máte obľúbeného spisovateľa, speváka či skupinu?

Knihy si vyberám skôr podľa obsahu ako autora, takže obľúbených spisovateľov je tým pádom viac. Čo sa hudby týka, čokoľvek mi pustíte si rada vypočujem, dokonca mám veľmi rada koncerty a s nimi spojenú energiu. Zo svetových interpretov ma zaujal napríklad Ed Sheeran, ktorý má okrem skvelej hudby za sebou aj zaujímavý a sympatický „životný príbeh“.

14. Máte nejaké vysnívané miesto, ktoré by ste chceli navštíviť?

Áno, náš budúci dom, ktorý už dlho prerábame. To je moja vysnívaná "destinácia".

15. Odkázali by ste niečo našim študentom?

Fú, veľa vecí. Napríklad to, aby sa vždy snažili byť najlepšou verziou samých seba, aj v učení, aj vo všetkom ostatnom.

1. Prečo ste sa rozhodli stať učiteľkou?

Môj otec bol celý život skvelý pedagóg, on ma asi najviac ovplyvnil.

2. Ak by ste neučili, aké povolanie by ste chceli robiť?

Určite by to bola práca s deťmi alebo s mladými ľuďmi.

3. Ako sa Vám učí na našej škole?

Je to pre mňa pozitívna zmena po 10 rokoch na základnej škole.

4. Ako spomínate na svoje študentské časy? Ktoré predmety ste najviac obľubovali, a ktoré ste naopak obľubovali najmenej?

Chodila som na športové gymnázium, mala som individuálny študijný plán, pre mňa najkrajšie obdobie, nekamarátila som sa veľmi s matematikou.

5. Ako si spomínate na svoj maturitný ročník a maturitnú skúšku?

Mala som skvelého triedneho, maturovala som na športovom gymnáziu Bilíkova, všetko som zvládla.

6. Aký je Váš najobľúbenejší šport?

Vždy bol a aj bude volejbal. Pochádzam z volejbalovej rodiny.

7. Máte nejaký zážitok spojený so športom?

Fúha, tých je veľa. So športom som sa dostala v tvrdom komunizme na západ v mojich 15 rokoch – nezabudnuteľný zážitok.

8. Ktorú vlastnosť si na sebe vážite najviac, a ktorú najmenej?

Asi dôslednosť.... hnevám sa sama na seba niekedy, že neviem povedať v niektorých situáciách „nie“.

9. Máte nejaké motto, ktorým sa riadite?

„Správaj sa k ľuďom tak, ako chceš, aby sa oni správali k tebe.“

10. Čomu sa rada venujete vo voľnom čase?

Veľmi rada relaxujem v mojej záhrade, milujem kvety a samozrejme šport.

11. Čo Vás najčastejšie rozosmeje?

Niektoré ospravedlnenia na hodinách telesnej výchovy... „neuschli mi tepláky, bolí ma oblička“ a ukáže na nohu a pod. ...

12. Máte obľúbený film/seriál/knihu/hudobnú skupinu?

Mám rada životopisné filmy o známych osobnostiach, tiež knihy tohto žánru si rada prečítam.

Hudobná skupina, asi IMT SMILE.

13. Čo je pre Vás v živote najdôležitejšie?

Samozrejme zdravie a šťastie mojej dcéry.

14. Chceli by ste niečo odkázať našim študentom?

Aby sa neustále vzdelávali, je to v dnešnej dobe dôležité, a aby mali rešpekt a úctu k ľuďom, ktorí im chcú niečo odovzdať.

V tomto čísle sa vám predstavia prváci. Povedali nám o ich dojmoch, obľúbených predmetoch, ako dlho si zvykali, ale aj o tom, čo by zmenili.

1. Ako sa cítíš skoro po roku na tejto škole?

D: Už lepšie. Zo začiatku sa mi tu veľmi nepáčilo, ale teraz je to omnoho lepšie, skoro na všetko som si už zvykla.

D: V škole sa mi páči. Máme dobrý kolektív aj triednu.

D: Cítim sa dobre, máme dobrý kolektív.

D: Už som si tu zvykla, no nie je to to, čo som očakávala.

CH: Bol to veľmi ťažký začiatok. Všetko sa mi zdalo ťažké, cudzie a pomalé, ale teraz je to už rozbehnuté a všetko je dobré.

D: Fajn, v škole panuje príjemná atmosféra, väčšina učiteľov je super, je to tu menej prísne ako na mojej základnej škole.

CH: Celkom vystresovane, ale už to povoľuje.

D: Som spokojná s tým, aké to tu je, čiže dobre.

D: Unavene.

2. Pamätáš si na svoje prvé dojmy? Aké boli?

CH: Pamätám si len príhovor riaditeľa.

D: Pamätám. Bola som trochu vystrašená, pretože som nevedela, čo mám očakávať a zároveň som sa tešila konečne na strednú školu.

D: Zo začiatku som sa trochu obávala, ale rýchlo som si zvykla.

CH: Nie, nepamätám.

D: Áno, mala som zmiešané pocity, tešila som sa, ale zároveň aj bála, že čo bude.

D: Prvé dojmy som mala veľmi dobré, škola sa mi páčila, učitelia tiež vyzerali fajn a väčšinu mojich spolužiakov som už poznala.

D: Áno, mala som trochu strach.

CH: Báľ som sa, či to zvládnem.

D: Áno, bola som stratená.

D: Vôbec sa mi nepáčila moja trieda.

3. Čo sa ti na škole páči, a čo ti naopak nevyhovuje?

CH: Máme celkom dobrý kolektív a aj väčšina učiteľov je dobrých. Nevyhovujú mi dlhé hodiny a WI-FI.

D: Páči sa mi, že sú tu milí, dobrí učitelia. Nepáči sa mi, že sa máme niekedy až priveľa učiť.

D: Máme dobrú triednu profesorku, no mohli by sa aj riaditeľské voľná využívať.

CH: Celkovo sa mi škola páči, ale cez dni kedy sú maturity, prijímačky a iné, ostatné školy majú voľná, my sa musíme učiť.

D: Páči sa mi, že je malá a je tu pomerne rodinná atmosféra, keď sa tu každý pozná, ale nevyhovuje mi, že keď nám chýba učiteľ poslednej hodiny, namiesto toho, aby nás pustili domov, nám dajú zastupovať učiteľa.

D: Páči sa mi, že nemusím dochádzať do BA. Nepáči sa mi, že na WC nikdy nie je toaletný papier.

D: Väčšina učiteľov je fajn, nevyhovujú mi krátke prestávky.

D: Páči sa mi, že je tu zrkadlo, ale nepáči sa mi, že tu nie je bufet.

CH: Páči sa mi, že nekončíme až tak neskoro. Nepáči sa mi, že nie sú voliteľné predmety.

D: Páči sa mi zhovievavý prístup učiteľov – dá sa s nimi dohodnúť, diskutovať a to, že študenti na tejto škole sú vždy ochotní pomôcť. Nepáči sa mi množstvo hodín v týždni a chýba mi bufet.

4. Našiel si si tu nejakú záľubu?

CH: Zatiaľ nie.

D: Psychológiu.

D: Písanie slohov.

CH: Monopoly so spolužiačkou.

CH: Áno, psychológiu.

D: Áno, programovanie.

D: Nie, tu v škole nemám nijaké záľuby.

5. Ako dlho sa pripravuješ na vyučovanie?

D: Podľa toho, koľko mám na to času.

CH: Ako kedy, niekedy je to hodina, niekedy aj 3 hodiny, no je aj taký deň, keď si od učenia oddýchnem.

D: Hodinu aj viac, podľa toho koľko sa máme učiť alebo či máme viac písomiek.

CH: Min. 1 hodinu, max. 3 – 4 hodiny.

D: 2 – 3 hodiny.

CH: Podľa toho či máme toho veľa alebo málo. Priemerne asi 30 minút.

D: Záleží od náročnosti predmetov.

CH: Podľa toho, aká dlhá je prestávka.

CH: Max. 2 hodiny.

D: Doma 20 minút.

6. Si spokojný/á so svojimi študijnými výsledkami?

D: Ako s čím, som spokojná až na jeden predmet.

CH: Som spokojný, aj keď by som mohol matematiku vytiahnuť na 2, ale ostatné mi ide.

D: Ale som, v niektorých by som mala trochu zabráť, ale nie je to až tak zlé na to, že sme na strednej škole.

CH: Zatiaľ celkom áno.

D: Mohli by byť aj lepšie.

D: Pomerne áno.

D: Nie, nie som.

CH: Nie, nie som v žiadnom prípade.

D: Ani nie, no je to prvý rok, tak si z toho nechcem robiť veľkú hlavu.

D: Áno, ale na ZŠ boli lepšie.

D: Nie úplne, ale mohlo by to byť aj horšie.

D: Áno, nadmieru.

7. Kto je tvoj/a obľúbený/á profesor/ka?

D: P. p. Maľa a p. p. Strivinská.

CH: P. p. Lesay, p. p. Strivinská, p. p. Knutová a p. p. Áčová.

D: P. p. Maľa a p. p. Strivinská.

CH: P. p. Strivinská a p. p. Áčová.

D: Samozrejme, že p. p. Maľa.

CH: P. p. Maľa, p. p. Lesay, p. p. Strivinská a p. p. Šimulčík.

CH: P. p. Lesay.

D: P. p. Maľa. Je to šéfis.

D: P. p. Strivinská – naša triedna <3.

D: P. p. Knutová a p. p. Strivinská.

D: P. p. Knutová.

D: P. p. Maľa a p. p. profesorky Strivinská a Knutová.

CH: P. p. Šimulčík.

8. Ktorý predmet máš najradšej? Prečo?

CH: Telesná – odpočinok od učenia.

CH: Matematika, pretože je to najľahší predmet.

D: Fyziku, lebo ma baví a rozumiem jej.

CH: Telesná, pretože ma šport charakterizuje.

CH: Nemecký jazyk, baví ma ich zaujímavá výslovnosť a tá gramatika.

D: Biológia a telesná, pretože sú to predmety, ktoré sú ľahké a učia sa mi ľahko.

CH: Informatika, naučím sa viac o programovaní.

CH: Dejepis – mám rád dejiny a učí nás veľmi dobrý pán profesor.

D: Biológiu, veľmi ma baví a príde mi zaujímavá.

D: Asi angličtinu a biológiu. Na ANJ je vždy dobrá atmosféra a BIO ma proste zaujíma.

D: Dejepis, pretože je zaujímavý.

CH: Telesná, lebo nás učí p. p. Šimulčík.

D: Slovenský jazyk. Baví ma už od základnej školy.

9. Ktorý predmet neobľubuješ? Prečo?

D: Chémiu, je ťažká.

D: Matematiku a fyziku, vôbec mi nejdú a nerozumiem im.

CH: Chémia a fyzika. Ťažšie sa mi to učí.

D: Angličtina, lebo mi ten jazyk nevyhovuje.

CH: Matematiku, aj keď ma niekedy baví, ale nemám ju veľmi rád. Radšej mám prírodné vedy ako počítať príklady.

D: Chémia a matematika, pretože sa to neviem naučiť a nikdy to neviem dobre pochopiť.

CH: Geografia a nemčina. Nikdy neboli pre mňa.

D: Chémia a nemčina. Chémií nerozumiem a nemčina ma nebaví.
D: Matematika, chémia a fyzika, pretože ma nebavia.
D: Matematiku. Nerozumiem tomu aj keď pri tom strávim niekoľko hodín.

10. Ako dlho si si zvykal/a na nový kolektív?

D: Iba dva týždne, lebo väčšina z nás sme boli aj starí spolužiaci.
D: Okolo 2 mesiacov.
CH: Pár týždňov.
D: 2 týždne.
D: Celkom skoro na to, že niektorých som poznala.
CH: Približne dva týždne.
D: Zvykla som si takmer hneď.
D: Chvíľku, ale zo začiatku sme sa najprv spoznávali.

11. Máš nejaký super zážitok z tohto roku, o ktorý sa s nami podelíš?

D: Asi nie. Najlepšie zážitky sú z etiky.
CH: Lyžiarsky.
D: Nie, nemám.
D: Keď sme postavili pyramídu z lavíc a spolužik po 5 minútach vyšplhal hore a kričal: „Som Boh!“.
D: Lyžiarsky bol najlepší a na tie zážitky tam nikdy nezabudnem.
D: Mám, ale k tomu sa nechcem vyjadriť
CH: Cern a lyžiarsky.
D: Imatrikulácie boli super, ale nijaký zážitok mi nenapadá.
D: Nie, nemám.

12. Ak by si mal/a čarovný prútik, čo by si zmenil/a?

D: Zrušila by som ústne skúšanie.
CH: Zmenil by som školu na futbalové ihrisko.
D: Pár predmetov dať ako nepovinné/voliteľné.
CH: Odpadnutie hodín namiesto suplovania.
CH: Zrušil by som labáky.
D: Dala by som sem automat na kávu.
D: Aby sme nemuseli chodiť do školy peši, ale školským autobusom.
D: Zmenila by som celú školu aby vyzerala ako jeden veľký gumový macko a zakázala by som písomky.
CH: Pridal by som si vedomosti + viac informatiky.
D: Chýba tu bufet a telesnú by som dala ako nepovinný predmet.
D: Aby tu boli krištáľové lustre.
CH: Zmenil by som dĺžku hodín.

Exkurzia do CERN-u

napísala Nina Bučková

Netrepezlivo očakávaný, neskorý aprílový večer. Štyridsať študentov a štvorica učiteľov konečne nastupuje do autobusu, s ktorým prejde hranice piatich krajín, bude žasnúť nad krásou švajčiarskej horskej krajiny aj francúzskych dedín, ktorý zastaví na čističkách predražených nemeckých čerpacích staniciach a oberie ich o dve noci kvalitného spánku.

Po noci na sedadlách autobusu nás celých dolámaných čakal prvý bod programu, tri hodinky vo švajčiarskom vedeckom centre Technorama. Kopec exponátov demonštrujúcich rôzne fyzikálne javy, pripravených v mimoriadne atraktívnej forme, zaujal nielen fyzikálne hlavičky našej školy, ale aj nás, ktorí sa vo fyzike naďalej topíme. Technorama mi bezpochyby priblížila najmä optiku, ale aj tak ma najviac zabavili logické rébusy a skladačky na rozvoj priestorovej predstavivosti. Nakoniec sa tie tri hodiny zdali ako poriadne krátky čas, mohli sme tam pobudnúť dlhšie, napríklad na úkor času stráveného na palube formuly. Teda jednohviezdičkového zariadenia (navyše s mizernými recenziami na Bookingu), ktoré nám umožnilo konečne zaujať horizontálnu polohu, čo padlo vhod po noci v autobuse. Okrem postelí sa však do kútice s výmerou zhruba deväť metrov štvorcových s ťažkosťami zmestili akurát tak kufre.. Podobne skromné boli raňajky, pripravené v skromných priestoroch, skromná ponuka bola obmedzená na toastový chlieb, bagety a drobné balenie masla a džemov. O to viac sme sa tešili do ulíc Ženevy a na hlavný bod programu – CERN.

Program odštartovala návšteva sídla OSN v Ženeve, rozsiahly komplex stavieb z rôznych období v rôznych architektonických štýloch (ale môj obľúbený brutalizmus chýbal). Sprievodca nás previedol po rôznych sálach, z ktorých

mnohé nám boli veľmi povedomé najmä z médií. Po-
ukázala by som najmä na miestnosť, kde sa rokuje o
otázkach ľudských práv, jedinečnú svojím umelecky
spracovaným stropom tvoreným farebnými stalaktit-
mi. Tieto stalaktity menia farbu podľa uhlu, z ktoré-
ho ich pozorujeme, práve tu vzniká krásna analógia
na rôzne uhly pohľadu rôznych kultúr. Prechádzajúc
chodbami inštitúcie globálneho významu mi miestami
behal mráz po chrbte. Vtkročili sme na miesta, ktorými
prechádzali svetoví lídri, najvýznamnejšie osobnosti

zaoberajúce sa otázkami globálneho rozsahu, bojujúci za ľudské práva. Teraz
tu stojíme my, akoby sme nasledovali šľapaje tých, čo usmerňovali chod histó-
rie a robili svet ľudskejším, akoby sme zrazu boli súčasťou niečoho veľkého.

Poobede sa stávame na pár hodín súčasťou veľkého sveta fyziky, na
mieste, ktoré už vyše polstoročie nemalými krokmi prispieva k chápaniu vesmí-
ru. Vďaka najmodernejším technológiám, urýchľovačom častíc, vrátane najväč-
šieho LHC, veľkého jadrového urýchľovača, CERN zastáva významnú pozí-
ciu vo výskume v oblasti jadrovej fyziky. My sme sa, bohužiaľ, k urýchľovaču
nedostali, čo nám však koniec-koncov celý zážitok nepokazilo. Náš sprievodca,
Slovák pracujúci v CERNe, nás previedol po areáli, mohli sme vidieť niekoľko
videí a hlavne trpezlivo odpovedal na naše otázky. Uviedol nás do sveta kvan-
tovej fyziky, štatistiky, ale aj mnohých ďalších problematik, ja som však taký
nával informácií nezládla a po určitom čase moja pozornosť poklesla takmer k
nule. Napriek tomu som si nemohla nevšimnúť jeho obľubu v používaní anglici-
zmov, pričom ich podiel vo vetách postupne počas prehliadky rástol. Rovnako
gradovali naše pocity únavy, hoci šarm Ženevy nám pomohol akosi zabudnúť
na boľavé nohy. Počas večernej prechádzky mestom sa rozhodne neoplatilo
skrývať foťák v batohu, minimálne ja som mala nutkanie fotiť všetko, z každé-
ho uhla, každý roh ulice, pekne niekoľko záberov. Bolo zjavné, že s trochu

snahy by sme zo Ženevy
doviedli do Francúzska.
Ten typický francúzsky
feeling bol všadeprítom-
ný. Bern nasledujúci deň
bol zase celkom odlišný.
Hlavné mesto Švajčiars-
ka pôsobilo dojmom
prieniku francúzskych a
nemeckých vplyvov. Typ-
pické boli arkády, ulice
lemované historickými
budovami s husto vyve-
senými vlajkami. Okrem

prechádzky historickým centrom mesta sme v Berne navštívili múzeum Alberta Einsteina, nakúpili predražené magnetky a čokolády a minuli zostávajúce švajčiarske franky.

Hoci hlavné lákadlo exkurzie predstavovala návšteva CERNu, som si istá, že exkurzia bola mimoriadne obsahujúca nielen pre fyzikálnych nadšencov. Mňa samotnú však CERN

presvedčil, že fyzika je v skutočnosti nesmierne fascinujúca, akurát niekedy nad moje chápanie. Návšteva tohto miesta vryla do mojej pamäte nezmazateľnú stopu, v podstate zážitkom bolo už len sedieť v bufete pár metrov od špičkových vedcov (a piť pri tom skvelú kávu, ktorá bola mimochodom lacnejšia ako často-krát na Slovensku). Počas týchto niekoľkých dní sme nazbierali kopec nových zážitkov a postrehov. Za spomenutie stoja gigantické francúzske hypermarkety so sortimentom zahŕňajúcim všetko od kreatívnych potrieb a záhradnej techniky po obrovské regály so všetkými variantmi ikonického francúzskeho sladkého pečiva. Alebo bernská katedrála, ktorá namiesto vyberania vstupného, hneď pri vchode prevádzkovala obchod so suvenírmí, šikovné a určite poriadne výnosné. Podobne profitovala väčšina z nás z dní strávených v obklopení Álp a pri brehoch Ženevského jazera. Ani dlhé hodiny na sedadlách v autobuse nič nezmenili na tom, že exkurzia do CERNu v nás zanechala len tie najpríjemnejšie spomienky a bola prínosom a obohatením každodennej rutiny v školských laviciach.

Tercia

napísala **Viktória Nemcová**

Prvý lyžiarsky je vždy niečo, čo sa uchová v pamäti ešte veľmi dlho potom, čo to skončí. A paradoxne to nie je kvôli lyžovaniu, ale kvôli vtipným príhodám, kolektívu a zábave. No nech je to už kvôli čomukoľvek, jedna vec je istá. Prvý lyžiarsky je iba raz a treba si ho za každých okolností užiť. A tak sme 17. februára ráno stáli všetci nastúpení pred budovou školy, tešiacy sa na lyžiarsky, na ktorý sme vedeli, že len tak nezabudneme.

My sme síce nezabudli ani na lyžiarsky, ani na nič iné, zato veľkú časť cesty sme mysleli, že príroda zabudla na sneh. Napriek tomu sme sa snehu a aj ľadu dočkali a to až v takej miere, že sme museli vystúpiť z autobusu a trochu sa prejsť do kopca, aby sa vedel po ľade a cez sneh dostať až k cieľu našej cesty – hotelu Kristína v Hruštíne. Keď sme dorazili, každý túžil pravdepodobne len po jednom – zložiť si veci v izbe a zvaliť sa na posteľ. Lenže v tomto hoteli bolo ubytovaná ešte iná škola a nebolo to také jednoduché. Veď predsa len – požiadaviek na izby bolo veľa a už to vyzeralo, že sa nedá vyhovieť každému, keď v tom sa zrazu zjavila pani recepčná a ubezpečila nás, že sa každému ujde izba s počtom postelí aký chce, len musíme chvíľu počkať. Keď už bol každý na svojej izbe spolu s batožinou, začala sa diskusia o tom, kto má lepšiu izbu, ktorá izba má výhodnejšiu polohu, a ktorá izba má alebo nemá balkón. Každý musel vidieť každú z nich a keď tento ošial s izbami skončil, konečne nastal pokoj, ktorý panoval až do večera.

Nasledujúce dni ubiehali veľmi rýchlo. Každý deň sme vstávali dosť skoro, prichádzali plní energie na svah a vracali sa celkom unavení. Poobede sme mali dve možnosti – buď si vymyslieť vlastný program alebo ísť do well-ness. Niektorí bez váhania strávili viac ako hodinu v bazéne či v saune a niektorí radšej robili blbosti na izbách, či sa rozprávali. Potom nasledovala večera

a neskôr aj večierka, ktorá pre niektorých nemala absolútne žiadny význam.

Dni ale rozhodne neboli jednotvárne. Keď sme nemali žiadny program, našli sa ľudia, ktorí ho vymysleli. A tak sa stalo, že sme sa jeden večer snažili uniknúť z izby pomocou množstva nápodiev alebo sme hľadali odpovede na otázky z kvízu.

Obe tieto aktivity boli veľmi dobre vymyslené a kreatívne a spolu s karnevalom vyplnili aspoň niečo z voľného času, ktorý sme mali.

Keď skončil aj posledný deň a boli sme nútení vrátiť karty od našich izieb, museli sme povedať nášmu lyžiarskemu zbohom. Zbohom zážitkom, zbohom dlhým nociam, zbohom pádom na lyžiach. No napriek tomu, že sme na lyžiarskom nezostali, lyžiarsky zostal v našich spomienkach. A odtiaľ... odtiaľ sa asi nikdy nevytratí.

Aký bol tvoj najlepší zážitok z lyžiarskeho?

D: Po večeroch som s kamarátkou sledovala zajace na parkovisku.

D: Večery so skupinkou ľudí, ktorú sme nazvali baterková sekta.

Ch: Pozeranie Bird boxu.

D: Baterková sekta, ako inak.

Ch: Smiatie sa o tretej ráno na blbostiach.

D: Posledná noc. Alebo Bird box.

D: Páčili sa mi dlhé rozhovory do noci s kamarátkami.

Ch: Pasta v uchu, Bird box.

D: Lyžiarsky celkovo bol zážitok, ale asi najlepšia bola posledná noc.

D: Natáčanie rodinných prípadov.

1.A

napísala Tamara Časná

Hlavným bodom nášho lyžiarskeho kurzu bol pretek, ktorý sa konal ku koncu nášho pobytu. Mnohí boli nadšení, ale najmä u nelyžiarov a amatérov prevládala nervozita. Najviac vystresovaný však napokon aj tak skončil pán profesor Šimulčík. Predsa len on bol hlavným organizátorom. Po namáhavom tréningu a niekoľkých neúspešných výhovorkách niektorých účastníkov nadišiel deň D. Ja som mala tú česť, keďže som kvôli zraneniu nelyžovala, pomáhať pri stopovaní a zapisovaní časov. Všetko sa zdalo nachystané, lyžiari najedení a rozcvičení. Trať bola pre nás čiastočne uzavretá, no i napriek tomu bol svah plný. Pán profesor priniesol stroj na meranie času, ktorý vyzeral veľmi profesionálne. Tváril sa veľmi sebavedomo, tak som usúdila, že žiadnej katastrofy sa netreba obávať. Stručne nám povedal, čo máme robiť aby sme tam nepostávali

ako také sliepky na snehu. Poslušne sme prikývli, zaradili sa na príslušné pozície a pretek sa mohol začať. Zlyžovali prví odvážlivci, ktorí boli priamo-nepriamo donútení. Všetko vyzeralo tip top, kým sa dole svahom nespustil ďalší lyžiar a zistilo sa, že supermoderný stroj z budúceho storočia vlastne čas nezačal merať. Toto sa opakovalo po intervaloch asi 15-tich minút. Niektoré časy meral, iné nie. Asi si viete predstaviť rozhorčenie pána profesora, keď asi po dvadsiatykrát reštartoval zariadenie, a v tom zrazu práve cez našu cieľovú rovinku preletel chlapec na snowboarde, a to tesne pred naším súťažiacim. Vďaka týmto nečakaným udalostiam si dráhu vyskúšali niektorí aj trikrát. Našťastie sa však na vyjazdenom teréne nikto nezranil a všetko dobre dopadlo.

Kvinta

napísala **Veronika Horváthová**

Mnohí z nás na lyžiarsky kurz už úplne zabudli alebo si ho nepamätali vlastne nikdy. Preto keď som sa objavila v našej triede – kvinte a v 1.A s otázkou: „Aký je váš najlepší zážitok z lyžiarskeho kurzu?“, odpovede sa zrovna prúdom nehrnuli. A tak som sa rozhodla, že sama prispejem svojím najlepším zážitkom, aj keď to veľmi pravdepodobne budem čoskoro ľutovať.

Dovoľte teda, aby som vás uviedla do deja. Písal sa magický dátum jedenásty január 2019 a v malej kolibe pri hoteli Kristína sedeli triedy kvinta a 1.A. Bolo približne 10:30 a akurát sme boli uprostred zasluženej prestávky po dvoch hodinách lyžovania. Môj zrak bol upriamený na môj trojeurový ovocný čaj a myšlienkami som bola späť vo svojej teplučkej izbe a vážne som rozmýšľala, že zahrám bolesť brucha a vrátim sa k pozeraniu môjho nanovo objaveného obľúbeného poľského seriálu. Keď v tom som začula, že konverzácia sa začala točiť okolo najviac skloňovaného slovného spojenia pána profesora Šimulčíka – karneval na lyžiach. „Mali by sme za niečo ísť, nahováral ma môj spolužiak Timo, ktorý, pokiaľ som vedela žiadnu masku so sebou nemal. „Za čo také?“ táto otázka bola myslená ako rečnícka, pretože som tak trochu rátala s tým, že nemá nič vymyslené, a tak som dúfala v jednoduchú odpoveď – neviem. „Za Spongeboba a Patricka,“ znela prekvapivá odpoveď. Zdvihla som obočie a radšej som sa vrátila k svojmu čaju. „Počúvaj, je to super nápad. Ty budeš Patrick, ja Spongebob, a druhá Veronika bude pán Krabs.“ Ani týmto sa mu však nepodarilo prehovoriť ma. Vidieť moju spolužiačku v amatérskom kostýme pána Krabsa bolo síce celkom lákavé, ale predsa len som asi nikdy nepočula horší nápad.

Potom som však nad tým začala rozmýšľať. Stále som na všetkých spolužiakoch hľadala kusy oblečenia, ktoré by sa nám hodili k maske. Keď som ale zbadala tie kriklavo-žlté lyžiarske nohavice, ktoré mal na sebe náš milý paralelnotriednik, vedela som, že toto je osud. Mala som víziu, všetko do

seba zapadalo, a tak som svoj dokonalý plán predostrela mojim spolupáchateľom. Podarilo sa nám dokonca zohnať aj červené boxovacie rukavice, ktoré boli priam dokonalé na zachytenie majestátnosti klebiet pána Krabsa. Vybavila som nám dokonca aj profesionálne líčenie. Bola som na rade prvá a tak som sa zverila do rúk našim profesionálnym maskérkam a čakala som, že keď sa pozriem do zrkadla, budem vyzeráť ako stratené dvojča Patricka alebo aspoň ako jeho sesternica z druhého kolena. Pohľad do zrkadla ma však uviedol do reality. Čo mi to napadlo prezliecť sa za kreslenú postavičku, keď mi za to ani neplatia? Ako som toto mohla dopustiť najmä v takom pokročilom veku, keď ma už začínajú aj bolieť kĺby? Už som príliš stará na takéto srandy.

Z izby sa však ozval hromový záchvat smiechu, a tak som pribehla, aby som zistila, o čo tu vlastne ide. V ráme dverí stál môj spolužiak Timo v požičaných kriľavo-žltých lyžiarskych nohaviciach, na ktorých mal natiahnuté slipy, v naopak prevrátenej žltej mikine a tvárou celou natretou na žltlo. So slovami „Chcel som si zohnať hnedé slipy, ale nikto mi ich nechcel požičať.“ sa ako modelka na móle poprechádzal po izbe a v tom momente mi bolo jasné, že už niet cesty späť. O pár minút prišla chvíľa slávy aj na moju spolužiačku Veroniku, ktorej kostým mi vyrazil dych. Jediné slovo, ktorým sa dá popísať jej kostým, je dokonalý. Červené lyžiarske nohavice dokonale ladili s atramentovo modrou bundou, ktorá nádherne komplimentovala červeným boxovacím rukaviciam, ale čerešničkou na torte boli ikonické oči pána Krabsa vyrobené z výkresu, ktoré jej trčali z prilby.

Prišiel čas na prezentáciu nášho majstrovského kúsku. Jediné, čo bolo počuť, bolo otváranie úst našich spolužiakov, zvuk zapínania lyžiarok a zvuk pomaly sa odlepujúcej lepiacej pásky prilepenej na mojom kostýme, ktorá držala jeho značnú časť pokope. Na moje prekvapenie sa však náš kostým stretol s nepochopením zo strany publika. Ľudí, ktorí uhádli, o akú masku sme sa to vlastne pokúšali, by som vedela zrútať na prstoch jednej ruky. Celý náš výstrelok som si však patrične užívala.

V ten večer sme prekvapivo ako jediní nominovaní vyhrali hlavnú cenu za skupinovú masku. Hlavnou cenou bola už klasicky sladká šmakocinka, ktorá bola preč do piatich minút. Právě zahanbenie na nás prišlo, ako to už býva, až po uverejnení zvečnenia nášho kostýmu na stránke školy. Bola to síce hanba na tri zimy, ale spomienka snáď na celý život.

napísal Michal Zemko

Prvé, na čo si spomeniem, keď pomyslím na náš nedávny lyžiarsky kurz, je úplné ticho v spoločenskej miestnosti a pani profesorka Kobolková stojaca pri vypnutom repráku ako hovorí „Dobrá noc“. Všetci sme sa spytovali „Už?“ Tak rýchlo, ako ubehla večerná párty, ubehol aj lyžiarsky kurz. Neušiel však dostatočne rýchlo na to, aby sa nám krásne spomienky nevryli do pamäti. Ranný zraz pred školou bol neobyčajne radostný, keďže sme vstávali dobrovoľne. Váhavo sme vkladali naše lyžiarske príslušenstvo do malého a výzgavé-

ho prívesu. Naše pohľady smerovali hlavne na šoféra, ktorého pokojný prístup nám napovedal, že prívies takýchto ciest absolvoval už viacero a mali by sme mu dôverovať. Rozlúčili sme sa a vyrazili na cestu. Cesta bola našťastie bez problémov a ubiehala pomerne rýchlo. Okrem napätého sledovania prívesu sa neudialo nič mimoriadne. Zábava však začala, keď sme boli iba pár minút od nášho cieľa. Autobus si povedal, že zvládneme ísť dolu kopcom aj bez lyží. Keď sme sa už spustili celkom dole, nechcelo sa mu ísť naspäť hore, aj keď ho vodič presviedčal, aby išiel ďalej. Aj napriek obdivuhodnej snahe pána profesora Šimulčíka, ktorý odstavil každé auto idúce oproti, sme nakoniec museli vystúpiť a odšliapať si to hore sami.

Len čo sme sa spoznali s kízavosťou tunajšieho ľadu, natlačili sme sa dovnútra do hotela. Tu sa začal boj o izby. Vyhral ten, kto prišiel skôr. Zo začiatku sme boli spokojní, že sme nemuseli so sebou nosiť kľúče a tešili sa z kartového systému na hoteli. Radosť nás však rýchlo prešla. Uložili sme si veci na izbu a povedali si, že zistíme, kto má kde izbu. Otvorili sme dvere a po dvoch sekundách začali neprestajne pípať. Pípanie sa zastavilo až vtedy, keď sme ich zatvorili. Okamžite sme išli reklamovať k pánovi profesorovi Šimulčíkovi. Úsmev na jeho tvári nám však napovedal, že všetko funguje tak, ako má. Prezradil nám, že dvere sú tak nastavené preto, aby sa učitelia dozvedeli, keby sme náhodou po večierke opustili izby. „Samozrejme,“ pomyslel som si. „Aby mohli včas zakročiť.“ Chtiac či nechtiac, tento premyslený ťah ovplyvnil celý chod dňa aj naše rozhovory. Až do večera prebiehali opakované pokusy prekabátiť tento systém.

Ešte v ten deň sme si prezreli svah, na ktorom budeme lyžovať. Večer sme sa zišli v spoločenskej miestnosti a vypočuli sme si, ako si naši profesori

predstavujú náš pobyt v hoteli. Oznámili nám, kedy sa môžeme schádzať v spoločenskej miestnosti, kedy sa končí večierka atď.

Na druhý deň sme sa rozdelili do skupín podľa našich lyžiarskych schopností. Lyžovalo sa vždy doobeda a hodinu poobede. Všetci začiatočníci sa stretávali nižšie na svahu, zatiaľ čo tí druhí lyžovali už z vrchu. Každý deň sa na svahu udialo pár úsmevných príhod, no učili sme sa rýchlo. Hrdo môžem prehlásiť, že ku koncu kurzu sme už všetci lyžovali z najvyššieho bodu, spolu s pravidelnými lyžiarmi.

Každý večer lyžiarskeho kurzu bol zrejme najlepšia časť dňa. Nestačilo nám vedieť, kde má izbu ten, koho hľadáme, pretože všetci boli tam, kde sa im zachcelo. Stretávali sme sa väčšinou v tých istých, najväčších izbách. Hrali sa spoločenské hry, vo veľkom sa diskutovalo a keď sme sa začali nudiť, začali sme vymýšľať všelijaké hry, dokonca sa niektorí zahrli aj na profesionálnych kaderníkov. Zábavu nám prerušil vždy iba čas, ktorý so sebou vždy priniesol pani profesorku Kobolkovú, ktorá dohliadala na dodržiavanie večierky. Akonáhle sme sa so svojimi spolubývajúcimi zatvorili, už sme nesmeli vyjsť. Hlavným nepriateľom bol kartový systém. Bol aj nepriateľom nášho spánku. Hovorím teraz za seba a mojich spolubývajúcich. Mali sme totižto izbu rovno oproti pánovi profesorovi Šimulčíkovi, a to bolo riadne nepríjemné. Boli sme totiž jedni z mála, ktorí po večierke neopúšťali svoju izbu a potichu sa rozprávali. Okolo polnoci sme vždy išli spať. A tu začínala „zábava“. Pán profesor Šimulčík zvnútra svojej izby nemal šancu rozoznať, z koho izby ide pítanie, a tak sme za obeť vždy padli my. Pokojne sme zaspávali, jediné, čo sme počuli, bolo slabé pítanie z chodby. Pán profesor nám zrazu len rozrazil dvere a pripravený na zatýkanie previnilých rozsvietil svetlá. Ledva sa nám podarilo otvoriť oči a pozrieť naňho. „Čo tu robíte?“ spýtal sa. Nikto mu ani neodpovedal. Uvedomil si, že sme to nemohli byť my a odišiel. O pár minút nás opäť prišiel skontrolovať. A toto sa opakovalo takmer každý večer.

Posledný deň, čo sme prespávali, nebol smutný, naopak, rozhodli sme sa ho využiť naplno. Spoločenských hier sme hrali ešte viac a z izieb vychádzal smiech, ktorý bolo počuť hádam všade. Niektorí sme si uvedomili, že sme za celý čas nezorganizovali ani jednu párty. Rozhodli sme sa to zmeniť. Ôsmi sme sa nahrnuli do spoločenskej miestnosti a začali s jedným reprákom. Boli sme tam dosť dlho len my, kým si ostatní uvedomili, že sa niečo deje. Bolo nás čoraz viac a ku koncu sme boli skoro všetci. Oslavovalo sa až dovtedy, kým sa neodohral spomínaný incident s pani profesorkou Kobolkovou.

Lyžiarsky kurz sme si poriadne užili a ešte viac spevnili náš kolektív. Nesmiem zabudnúť ani na to, že sme zlepšili naše lyžovanie, za čo si mnohí po slalome prevzali ceny za prvé miesta. Na lyžiarsky kurz kvinty a 1.A rozhodne tak rýchlo nezabudneme! Neostáva mi už nič iné, ako sa poďakovať pani profesorke Kobolkovej a pánovi profesorovi Šimulčíkovi, ako aj všetkým, čo nám tento úžasný zážitok umožnili, alebo nás počas neho sprevádzali.

Štúdium v zahraničí nie je iba o škole. Na vlastnej koži to zažili traja študenti nášho gymnázia. Peťa Masárová si ako cieľovú destináciu vybrala Anglicko, zatiaľ čo Ada Balúchová a Andrej Kováčik sa zahľadeli až za „veľkú mláku“ do Ameriky.

1. Kde sa teraz presnejšie nachádzaš a akú školu navštevuješ?

Ad'a: Momentálne som v Arizone, v malom mestečku Tucson a navštevujem Andrada Polytechnic HighSchool, čo je celkom novučká škola v mojom okolí.

Andrej: Nachádzam sa v malom meste Medina pri Clevelande v Ohio, USA a navštevujem Medina Senior High School.

Pet'a: Na študijnom pobyte som bola v prímorskom meste Brighton, ktoré sa nachádza na juhu Anglicka. Neďaleko od centra som navštevovala Varndean College – škola označovaná ako 'sixth form', teda ponúkala posledné dva roky prípravy na A-levels (v mojom prípade) alebo IB.

2. Prečo si sa rozhodol ísť na výmenný pobyt do zahraničia?

Ad'a: Tak v prvom rade, Amerika bola od malička mojím snom, túžila som spoznať nový svet a zistiť, či moja škola bude skutočne ako "High school Musical". Bola som milo prekvapená, keď som zistila, že je to z časti pravda... a samozrejme som chcela spoznať novú kultúru (ktorá ma teda pomerne sklamala) a zdokonaľiť sa v jazyku.

Andrej: Tak zrejme tú inšpiráciu som dostal od môjho staršieho brata, ktorý bol takto pred dvomi rokmi taktiež v USA a proste ma nadchlo, aké možnosti tu mal

a ako veľmi sa zlepšil v jazyku. Tak som chcel vyskúšať, aké to bude prísť do úplne iného sveta.

Pet'a: Zahraničie mi ponúklo možnosť pozorovať sa v odlišnom, nepredvídateľnom prostredí. Ujasnila som si svoje myšlienky a pohľad na budúcnosť. Zároveň som sa zoznámila s odlišným spôsobom života a myslenia – predstavila mi ich pestrosť brightonskej multikultúrnosti. Tešila som sa aj na štýl výučby, ktorý bol rozdielny a po akademickej i názorovej stránke viac než obohacujúci.

3. Pamätáš si na svoje dojmy po prístátí?

Ad'a: „Pomoc, skapínam, potrebujem vodu“, keďže po prístátí ma čakalo krásnych 43 stupňov.

Andrej: Haha, tak to bola celkom sranda, hneď po prístátí som si uvedomil, čo vlastne robím a opýtal som sa sám seba, či sa môžem ešte vrátiť, ale už bolo neskoro. To bol len prvý taký nával asi strachu, čo ma čaká, a odišlo to hneď, ako som videl usmievavú tvár pána, ktorý ma tam čakal.

Pet'a: Musím priznať, že som bola v prvom rade vyčerpaná – náš let sa oneskoril o dve až tri hodiny. Potom som sa bála, že si pomýlim batožiny a nestihnem prísť včas. Tomu, že som ozaj práve pristála v Londýne, bolo stále ťažké uveriť. Taktiež som pociťovala mierny stres zo stretnutia svojej dočasnej rodiny...skrátka, bol to zvláštny deň.

4. V čom sa líši škola, ktorú navštevuješ, od našej? (okrem jazyka)

Ad'a: Vo všetkom. Toto by bolo na veeeelmi dlhý sloh, no v skratke: všetko máme v počítačoch, predmety si žiaci sami vyberajú (v USA je zaužívaný kreditový systém), na škole máme SBS, prístup učiteľov je diametrálne odlišný. No vždy ma sklame postoj mnohých študentov voči učiteľom snažiacim sa pomôcť.

Andrej: Ugh, asi vo všetkom, ale najväčší rozdiel je asi, že každý dostáva individuálny rozvrh predmetov, ktoré si vyberie a potom sa študent presúva z triedy do triedy, nie učiteľ, a každý deň má ten istý rozvrh. Ale musím povedať, že to tu nie je vôbec ľahšie štúdium ako na Slovensku. Tým, že ja som si vybral tie najťažšie predmety v podstate, mám veľa učenia, ale testy sú oveľa ľahšie, keďže je to formou ABCD a nemáme ústne odpovede.

Pet'a: Tých rozdielov je mnoho. Napríklad, už v prvý deň po príchode do školy na mňa urobil dojem spôsob, akým sa žiaci angažujú do školského života. Steny boli pokryté plagátmi, ktoré usilovne narukovali študentov do klubov (societies) riadených študentmi, posterami pozývajúcimi na rôzne udalosti, kúskami poézie, stručnými úvodmi do tamojších predmetov – napríklad rozbor britských parlamentných strán v triede politológie, filozofický článok o vplyve vedy na zmýšľanie v blízkosti chemickej triedy a veľa ďalších. Vidieť som mohla aj prá-

ce študentov z odborov ako fine arts či grafický dizajn, a to takmer na každom kroku. Potešil aj široký výber predmetov, ktoré si mohli študenti zvoliť – ponuka prírodných vied bola porovnateľná s tou slovenskou, keďže každý z nich máme zastúpený (možno s výnimkou pokročilej matematiky a už čoskoro rozšírených STEM predmetov). Čo sa týka sociálnych vied a umenia, žiaci si volili predmety od ekonómie, business & management až po divadlo, fotografiu, architektúru či módný dizajn.

5. Aký je tam tvoj najobľúbenejší predmet?

Ad'a: Tak toto je skutočne veľmi ťažká otázka, keďže mám rada asi všetky, no pravdepodobne Calculus (odbor matematiky, ktorý sa na slovenských stredných školách neučí), no tiež mám rada podnikateľstvo.

Andrej: Nemyslím si, že mám obľúbený predmet, ale ak by som si mal vybrať iba jeden, tak by som povedal, že psychológia. To je z väčšej časti kvôli učiteľovi, ktorý je úplne super a robíme rôzne psychologické experimenty na freshmenoch, haha, čo je veľmi zaujímavé, vidieť psychológiu v podstate v praxi. A navyše, starý otec tohto môjho učiteľa prišiel z východu Slovenska. Jediné, čo vie po slovensky, je napočítat' do

10, ale pomaly ho učím aj viac slovíčok.

Pet'a: Spomedzi voliteľných predmetov (v mojom prípade matematika, biológia a chémia) som si najviac obľúbila biológiu. Až na drobnosti ako častejšie diskusie či eseje, ktoré by som v kurikulu ocenila, mi veľmi vyhovovala štruktúra našich hodín i materiálov. Ústrednou myšlienkou A-levels biológie bolo prepájanie súvoslostí, ktoré v druhom ročníku umožnia chápať komplexné mechanizmy – pri vedeckom odbore toto považujem, narozdiel od nášho školstva, za absolútne nevyhnutné. Nesústredili sme sa výhradne na terminológiu, naopak, pozornosť sme venovali najmä chápaniu biologických procesov, čím sa môj záujem ešte prehĺbil. Nevyhnutnou bola i štatistika, analýza či schopnosť vyhodnocovať vedecké dáta.

6. Našiel by si rozdiely v našich a v ich profesoroch?

Ad'a: Určite áno. Ako som spomenula, celkovo školstvo v Amerike je diametrálne odlišné a napriek tomu, že sa mi v mnohých smeroch páči, žiaci nemajú žiaden rešpekt. A to myslím skutočne NEMAJÚ, až mi je učiteľov miestami ľúto. Žiaci na Slovensku v porovnaní s tými americkými sú skutoční anjelici.

Andrej: Hmm, týmto nechcem nikoho podkopávať, učiteľov na Slovensku si vážim, ale myslím, že učelia, aspoň ja čo tu mám, sú kvalifikovanejší. Aspoň tak sa mi to javí, každý učiteľ je v podstate expert na tú jeho oblasť a sú zameraní len na ten jeden predmet. Takže učiteľ biológie učí iba biológiu, napríklad ten

učiteľ získal dokonca doktorát z biológie. Učitelia sú tu inak oveľa priateľskejší, myslím to tak že vzťah učiteľ - žiak je ako kamarát a kamarát. Myslel som si inak najprv, že to tak nemôže fungovať, že žiaci si budú robiť čo chcú, ale práve že nie, žiaci majú oveľa väčší rešpekt pred učiteľom ako na Slovensku.

Pet'a: Z mojej vlastnej skúsenosti určite áno, no netreba to vnímať smerodajne, nakoľko sa ku mne dostali aj negatívne skúsenosti od iných študentov s inými vyučujúcimi. Každopádne, v triede medzi žiakom a učiteľom vládla priateľská, rovnocenná atmosféra, hodiny boli interaktívne, vyučujúci zas otvorení diskusiám a nápadom. Výsledkom bola nižšia hladina stresu na škole (zrejme aj vďaka wellbeing departments), programy a plagáty, ktoré študentov oboznamovali o úzkostiach a mentálnom zdraví, mindset zameraný nie na čiastkové známky, ale celoročnú prípravu na výsledné skúšky (kritické pri výbere univerzity). Prítomné bolo aj povedomie, že učiteľ je spochybniteľný – rešpekt bol teda založený na profesionalite, nie autorite. Prejavovalo sa to v konverzáciach, v ktorých nenalieval, ale svoj názor prezentoval v súlade s bežnou argumentáciou. Podarilo sa mu tým vzbudiť aktivitu v triede. Čisto v záujme zovšeobecnenia – škola, ktorú som v Anglicku navštevovala, jednoznačne uspela v budovaní prostredia priateľského ku študentom.

7. Ponúka Vám tam škola niečo špeciálne? (výlety, voľná, exkurzie, iný spôsob výučby...)

Ad'a: Áno. Voľná v podobe 1/2-dňov sme mali pomerne často a pár krát sme mali aj prázdniny. Čo sa týka výučby, máme každý deň tých istých 6 predmetov po 55 minút a medzitým 75 minútovú obedovú prestávku. Čo sa týka mojej školy, ponúka aj mnohé výlety ako napríklad do Austrálie, Talianska, alebo len tu „blízko“ do Kalifornie.

Andrej: Školá, ktorú navštevujem, asi ako jediná v okolí neusporiadava žiadne školské výlety, ale máme tu v ponuke niečo cez 50 rôznych klubov s rôznym zameraním. Od básnického klubu cez astronomický klub až po vybuchujúcu chémiu. A máme možnosť sa zapísať do rôznych športových tímov.

Pet'a: Okrem už spomínanej výučby ma prekvapilo, že škola mala vybudované samostatné oddelenie pre medzinárodných študentov (popri 1500 domácich žiakoch ich tam bolo okolo 70) – ľudia tam boli veľmi milí, nápomocní v osobných či akademických záležitostiach, angažovaní pri organizácii rozličných výletov. Ďalej ma zaskočila aj ochota pri výbere a následnej príprave prihlášok na univerzitu, alebo, inými slovami, britský štandard. Osobný prístup ku každému študentovi, dozor pri formulácii prihlášky a písaní motivačného listu, všetko je to veľmi užitočné pri hlásení sa na vysnívanú univerzitu. Aj kontrola dochádzky sa mierne líši – študenti by nemali vymeškať viac ako 5% hodín za celý rok, pokiaľ teda nemajú závažné dôvody.

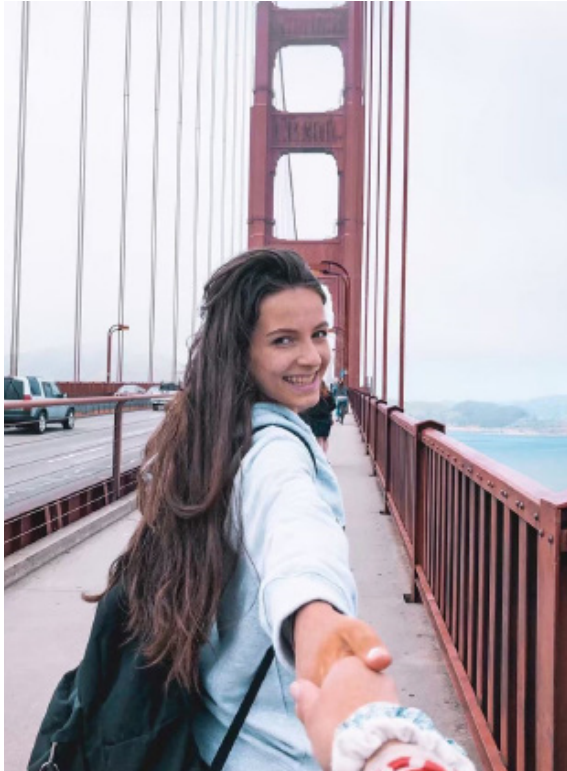
8. Máš aj nejaké mimoškolské aktivity, ktoré stíhaš popri škole?

Ad'a: Veľmi som chcela hrať tenis, no bohužiaľ ho moja škola neponúka. Avšak,

keďže chodím každý deň domov (totálne zničená) okolo pol šiestej, som rada, že stíham svoj YouTube.

Andrej: Na jeseň a cez zimu som sa zapájal do International Exploration Club, kde som im vlastne rozprával na meetingoch o Slovensku. Po škole som chodil na taekwondo, na jar mi začala tenisová sezóna, tak som sa prihlásil do tenisového tímu, kde som sa umiestnil na 5. mieste, takže som začal hrať tenis za školu. Go bees!

Pet'a: Táto škola ponúkala viacero klubov (mala som záujem približne o 10), pri väčšine z nich ale nastal nejaký problém.. veľmi zaujímavo pôsobila Enviromentálna asociácia, ktorá sa ale tento rok neotvorila, pri zvyšných na mojej strane zlyhala komunikácia e-mailom alebo neskoré prihlásenie. Nakoniec sa mi podarilo navštíviť Filozofický krúžok a uvidieť zaujímavú debatu v Debatnom krúžku. Mimo školy som navštevovala hodiny kreslenia.

9. Našiel si si tam kamaráta/ku, ktorého/ú by si si najradšej doniesol na Slovensko? Akáno, prečo?

Ad'a: Úprimne povedané, veľmi veľa takých kamarátov som si nenašla, avšak na spomínanej hodine Calculusu som sa veľmi skamarátila s jednou Američankou, ktorá mi už teraz chýba. Dôvod prečo? Asi nemám, no veľmi si rozumieme.

Andrej: Určite, keby som mohol a trúfal by som si, že ho dokážem stravovať, zobral by som si môjho hosťovského brata, Justina. Je to asi najvtipnejší človek, akého som stretol.

Pet'a: S kamarátmi sme sa o návšteve našich krajín nerozprávali, no pokiaľ by mali záujem, s radosťou by som ich uvítala.

10. Ochutnal si tam jedlo, ktoré na Slovensku nemáme a bolo výborné?

Ad'a: Tak ako mnohí vedia, Amerika je plná fastfoodov, čo ma teda neprekvapilo. Hranolky z McDonaldu sú také isté, ako aj na Slovensku. Avšak v Los Angeles som raz mala tú najlepšiu Poke Bowl, ktorá na Slovensku ešte tak populárna nie je.

Andrej: Ja, úprimne, tu milujem všetko jedlo, čo som jedol, ale tak som si istý, že to iste sa dá nájsť v istých podobách aj na Slovensku. Z tých fastfoodov čo tu sú, tak každý druhý večer je TacoBell run, takže taco bell určite a potom

veľmi radi chodíme do Jimmy John's. To je asi všetko...

Peťa: Pravdepodobne nie, v dnešnom globalizovanom svete sa väčšina svetových kuchýň dá nájsť aj v Bratislave. Mala som ale príležitosť ochutnať klasickú britskú kuchyňu, ktorá naozaj nie je nič moc, ako potvrdilo aj zopár domácich. Našťastie, moji dočasní rodičia boli zruční kuchári (jeden z nich i profesijne) a často mi pripravovali indické jedlá, ktoré mám v oblube.

11. Napíš najlepšie zážitok, ktorý ti ako prvý napadne, keď sa pozrieš na svoj čas strávený v zahraničí.

Ad'a: Jednoznačne Los Angeles.

Andrej: Hah, tak mám ich veľmi veľa, ale čo mi tak prvé napadlo je, keď som bol u kamaráta na návšteve a rozhodli sme sa,

že pôjdeme do jeho vírivky na dome a skončilo to nakoniec tak, že sme behali o jednej ráno okolo domu a ohadzovali sa mokrým oblečením.

Peťa: Nedokážem si vybaviť jeden zážitok.

12. Ako sa cítiš po roku/polroku strávenom v zahraničí? Čo ti dal, ale aj vzal?

Ad'a: Cítim sa skutočne neuveriteľne šťastná. Dokázala som sa celý rok spoliehať sama na seba a osamostatniť sa, spoznať nových ľudí, hosťovskú rodinu. No tiež si uvedomiť, ako veľmi v živote potrebujem tú svoju rodinu a kamarátov, ktorí mi skutočne chýbali! A vzalo mi to... ehm... najviac asi peňazí minutých v Starbucks.

Andrej: Cítim sa veľmi dobre, cítim sa akoby som znova ožil, keď som bol na Slovensku, pomaly som padal do istých stereotypov, nie vždy najlepších a týmto pobytom tu som znova prakticky dostal chuť do života. Určite mi to dalo sebavedomie v seba samého tým, že som tu v podstate odkázaný viac menej sám na seba a zistil som o sebe veľa nových vecí v rôznych situáciách, takže si myslím, že celkovo som tu dospel. Vzalo mi to ale napríklad veľa kamarátov a narušilo veľa vzťahov s ľuďmi na Slovensku, čo mi je trochu ľúto, ale taký je život a aspoň som spoznal, kto sú naozaj moji priatelia.

Peťa: Táto skúsenosť ma urobila nezávislejšou, s čím sa spája istá dávka zodpovednosti. Ďalej zlepšila moje social skills, ktoré teraz používam s väčšou istotou, obratnosťou a pohotovosťou nielen v slovenčine, ale aj v angličtine. Dozvedela som sa viac o anglickom spôsobe života, pozorujem na sebe akademické zlepšenie, nové záujmy a priateľstvá. Nachádzala som sa v centre najkrízovejšieho brexitu, čo bolo prinajmenšom veľmi zaujímavé.

13. Ak by si sa mohol vrátiť po maturite späť a študovať tam na univerzite, spravil by si to?

Ad'a: Ak by som mala tú možnosť, jednoznačne áno. Univerzity v USA sú veľmi prestížne, no aj veľmi drahé. Avšak s titulom z jednej z nich by nebolo ťažké sa uplatniť v budúcnosti.

Andrej: Bez rozmýšľania by som išiel.

Pet'a: Asi áno, zahraničie je pre mňa jasnou cestou ku kvalitnému vzdelaniu. Univerzitu si budem vyberať na základe dôležitejších faktorov než akým je krajina, no priznávam, UK je v možnostiach štúdia rozmanitá, zároveň ponúka hneď niekoľko kurzov, ktoré mi vyhovujú, preto sa nad ňou vážne zamýšľam.

14. Ako by si opísal tamojšiu kultúru a ľudí?

Ad'a: Tak prvou vecou, ktorá takmer každému z nás napadne je ich strava, ktorá má od tej zdravej na míle ďaleko. Tu sa hovorí: „Všetko vyprázané je dobré.“ Tiež je tu všetko umelé a farebné, aj keksíky a cereálie. To všetko vedie k následnej obezite, či cukrovke, ktorú tu má každý druhý človek. Pozitívom americkej kultúry však je ich neskutočná radosť zo života a pozitivita, každý sa tu usmieva. V obchode náhodou vrazím do starého dedka a ten (nie ako na Slovensku, že mi vynadá a dobre, že ma paličkou nebuchne po hlave), zarozpráva sa so mnou a dokonca mi kúpi čokoládu.

Andrej: Hluční, ukecaní a vždy usmievaví. Úprimne, celkovo mi prišli, že sú milší ako ľudia na Slovensku. Možno to je tým, že nemajú toľko starostí, neviem. Ale tak, niekedy to prehánajú a často sa aj iba tak tvária, ale celkovo mi USA dala dojem veľmi milých a dobrých ľudí.

Pet'a: V Brightone bola kultúra pomerne rozmanitá, v meste i na chodbách ste prechádzali okolo ľudí, ktorí pôsobili ako členovia rôznorodých subkultúr. Práve takýto charakter mesta, domnievam sa, prispieva k väčšej otvorenosti ľudí.

15. Čo by si odkázal ostatným študentom, ktorí chcú študovať v zahraničí?

Ad'a: Ak máš tú možnosť, nerozmýšľaj a choď! Ja si ešte stále akosi neviem uvedomiť, že som za veľkou mláskou. Ani po 14 hodinách v lietadle som tomu stále neverila. Splnil sa mi takto jeden z mojich najväčších snov a pomohlo mi to zdokonaľiť sa, dospieť a uvedomiť si, čo je pre mňa najdôležitejšie!

Andrej: Ak ti rodičia dajú šancu ako moji milovaní dali mne, choď. Buď bez očakávaní, sám sebou a neboj sa objavovať a skúšať nové veci, aj keď to často bude veeelmi ďaleko za hranicami tvojej komfortnej zóny. Ver mi, že tak zažiješ najlepší rok v tvojom živote.

Pet'a: Ja osobne som bola s pobytom v zahraničí veľmi spokojná a určite by som sa tam rada vrátila. Podobná skúsenosť však nemusí vyhovovať každému, preto je dôležité zvážiť vlastnú povahu, očakávania, lokalitu, inštitúciu. Nakoniec si však myslím, že aj negatívna skúsenosť vie byť neraz prínosom, medzinárodný pobyt preto môžem len odporúčať.

#boli sme tam

Exkurzia do Piešťan napísala Rebeca Vašková

Návšteva paleontologického múzea je všestranne podnetnou aktivitou – jedným prvkom dokáže naraz zaujať hneď niekoľko záujmových skupín. Či už vás rozmanitý kolorit prilákal v kontexte vojenských uniforiem, zbierok motýlov priletených z blízka i z ďaleka, dobového náradia kuchynského i bojového využitia, výjavy ľudských kostier či pôvodcov sôch a portrétov, popri všeobecnej prednáške ste sa mohli kedykoľvek zastaviť a venovať exponátu, ktorý zaujal práve vás. Pokojným tempom sme sa cez úsmevnú príhodu o neskúsených podpaľáčoch dostali až k makete slovenského domčeka, ktorý jedných zaujal svojím folklórnym zdobením a druhých stiesnil malosťou rozmerov vtedajšieho života.

Pamätná izba Ivana Kraska nás usadila do komornej atmosféry dotvorenej emočným predčítaním obľúbenej básne prednášajúcej. S podobným oduševnením nás oboznámila so súvislosťami medzi autorovou tvorbou a prežívaním. Zdá sa, že tragika ľudského bytia je kľúčovým predpokladom poetickej činnosti. Tú sme si tentokrát nevypočuli ako maturitné zadanie, ale vychutnali ako predmet osobného záujmu.

Pach Osvienčimu v 21. storočí napísal Jakub Kolembus

Prednedávnom som mal možnosť navštíviť miesto, ktoré nám pripomenulo tie hrôzostrašné časy z minulého storočia. Nebola to pre mňa premiéra. Tú som zažil priamo v Osvienčime, ako súčasť exkurzie do Poľska. No aj cesta do Serede mala niečo do seba. Hoci sme nevideli masy topánok, vlasov či okuliarov, videli sme napodobeninu toho, ako to približne mohlo vo vtedajších časoch vyzerat'.

Nechýbali miestnosti, kde sa vyučovalo, nechýbali miestnosti s posteľami, ani miestnosti, kde sa pracovalo. Hoci mňa osobne napodobeniny zaujali, pán sprievodca dal jasne najavo, že s nimi nie je spokojný. Ja som však mohol byť spokojný aj s bizarnými exponátmi, ktoré by som v historickom múzeu nečakal. Napríklad taká kolobežka, alebo detský kočík pochádzajúci z toho obdobia.

Uchvátila ma aj socha oblečená v typickom väzenskom oblečení, bič, ktorý bol povinnou súčasťou každého dozorca, aj topánky detskej veľkosti, ktoré patrili žene, čo sa v koncentračnom tábore narodila. Aké ponižujúce je predstaviť si, že svetlo svetla uzrie dieťa na mieste, kde svetlo mnohých zaniklo. A pravdepodobne aj to jej.

Medzi vystavenými kúskami nechýbali ani originálne židovské hviezdy a vtedajšie platidlá. Novinky zaznamenal môj zrak aj prostredníctvom textu. Celé múzeum bolo totiž ohraničené desiatkami tabúl s pozoruhodnými historickými faktami. Na jednej z nich sa písalo, že prvý nacistický koncentračný tábor bol Dachau, ktorého prah prekročilo počas jeho 12-ročnej existencie 200 000 párov nôh politických a neskôr aj židovských väzňov. Zomrela približne pätina z nich. Avšak len podľa oficiálnych údajov. Zvyšní zahynuli na následky experimentov alebo vo vyhladzovacích táboroch. Práve Dachau bol príkladom pre ostatné tábory.

Verím, že Dachau 21. storočia nezažijeme, hoci rasizmus tvorí súčasť života miliónov ľudí po celom svete. Akékoľvek spochybnenie týchto ohavných činov musí byť pre nás jasnou stopkou pre voľbu extrémistických strán. Žiaľ, pre mnohých nie je.

Vo vonkajšej časti múzea nechýbal ani vagón, v ktorom prepravovali všetkých väzňov. Bol pomerne malý, no ak si dobre pamätám, vedeli doňho natlačiť až 50 ľudí.

Na konci prehliadky historického múzea v Seredi sme sledovali zaujímavú prezentáciu o koncentračných táboroch. Netušil som, že na nich vyhasol život aj mnohých Poliakov.

Múzeum v Seredi rozhodne patrí k miestam, ktoré môžem odporučiť čo najviac ľuďom. A ak ešte niekto nebol v Osvienčime, Sered' možno považovať za také menšie predjedlo. No i tak stojí za to ju navštíviť. Koniec koncov, je to jediné historické múzeum koncentračného tábora na Slovensku. Využime teda túto možnosť, kým ho extrémistické sily doslova nezrovnajú so zemou.

Divadelný festival v Nitre napísal Adam Vietoris

Dňa 4. 4. 2019 sme sa my, žiaci GAB-u zúčastnili na 20. ročníku Divadelného festivalu na Univerzite Konštantína Filozofa v Nitre. Ide o divadelnú súťaž, v ktorej medzi sebou súťažia školy z rôznych miest a dokonca aj z iných krajín. Žiaci, ktorí reprezentujú svoju školu pod vedením svojich učiteľov, si pri-

pravia predstavenie v cudzích jazykoch ako v anglickom, nemeckom, španielskom, ruskom či francúzskom. Tento ročník festivalu sa zamerlal na tému „Zázraky“. Moju pozornosť si ukradli rôzne zaujímavé predstavenia. S našou školou sme získali „špeciálnu cenu poroty“, a to za výborné stvárnenie rôl hlavných postáv. Celý divadelný deň sa mi veľmi páčil. Ďakujeme pani učiteľke Knutovej, pani učiteľke Nemečkovej, ale naša najväčšia vďaka patrí pani učiteľke Drobnej, ktorá nás usilovne pripravovala. Dúfame, že aj o rok sa zúčastníme tohto festivalu.

Film *Bohemian Rhapsody* napísala *Nikola Furdová*

Film odhaľuje život a kariéru skupiny Queen, no predovšetkým spevák Freddyho Mercuryho. Svojou osobnosťou vzdoroval všetkým stereotypom, búral všetky predsudky. Miloval to, čo robil, spieval srdcom a stal sa ikonou a vzorom pre milióny ľudí, ktorí by ho inak slepo odsudzovali pre vzhľad alebo orientáciu. Jeho kariéra nabrala raketový vzostup, no nezvládol ťarchu slávy, podľahol opojeniu alkoholu, drog a nespútanej zábavy a to ho napokon stálo aj život. Keď sa dozvedel, že trpí smrteľnou chorobou AIDS, odrazil sa od samotného dna, prehodnotil svoj život, našiel cestu k svojej rodine a zbavil sa faľošných priateľov. Film zobrazuje špirálu jeho života od samotného začiatku až po triumfálne vystúpenie na koncerte Live Aid, kde predviedol nezabudnuteľnú show. A ako aj Brian May, gitarista skupiny Queen povedal, film *Bohemian Rhapsody* rozpráva o rodinách, vzťahoch, túžbach, smútku, sklamaníach, ale hlavne o víťazstvách a naplnených snoch spôsobom, ktorý sa dotkne každého.

Výlet do Viedne

napísala Viki Valachová

V marci sme sa my, žiaci kvarty zúčasnili trojdňového výletu do Viedne.

Prvý deň boli na našom programe prechádzka po Ringstraße a prehliadka starého mesta. Tam sme videli rôzne budovy ako napríklad radnicu Rathaus, divadlo Burgtheater alebo aj sochu Mozarta. Taktiež sme navštívili Haus des Meeres (Dom mora), v ktorom sme videli stovky morských živočíchov. Takisto sme zo strechy mali nádherný výhľad na celú Viedeň.

Druhý deň sme sa išli pozrieť do prírodovedného múzea (Naturhistorisches Museum), kde sme mohli vidieť naozaj takmer všetko od kostier dinosaurov, vzácných drahokamov, po tisíce druhov živočíchov.

Potom sme sa presunuli k budove Stephansdom, kde sme do veže museli vyjsť až 343 schodov.

Tretí deň vo Viedni sme navštívili žiakov školy Amerlingsgymnasium a následne sme sa s nimi presunuli do viedenskej zoo. Po prehliadke zoo sme sa išli pozrieť na slávny zámok Schönbrunn. Potom sme samozrejme mali šancu nakupovať na Ma-

riahilfer Straße.

Tento výlet bol podľa mňa najlepší na akom sme doteraz boli, lebo som videla mnoho zaujímavých miest a urobila som si veľa úžasných spomienok.

2.A - Slovenská akadémia vied Bratislava

Kvinta - FLIP

Kvinta a 1.A - Po stopách Bernolákovcov

THE DUKE OF EDINBURGH'S
INTERNATIONAL AWARD

Valentínska pošta

napísala *Miriám Matašáková*

Tento rok sa po prvýkrát u nás na škole uskutočnila akcia Valentínska pošta. Študenti mali možnosť počas celého dňa vhodiť Valentínku pre špeciálnu osobu do škatule, ktorá bola sprístupnená na chodbe. Taktiež bola možnosť si zakúpiť ručne vyrobené ruže, tulipány či srdiečka. Valentínky s darčekom sa neskôr roznášali po škole a vyčarovali úsmevy na tvárach a teplo v srdciach. Celá akcia mala veľký úspech, väčší než čakali samotní organizátori. Škatuľa bola zaplnená odkazmi pre dôležitých ľudí. A tak sa nakoniec valentínski „poštári“ aj

poriadne nabehali po škole. Dúfame, že akcia bude mať rovnako pozitívny ohlas aj do budúcnosti.

Študentské voľby

napísal *Tim Kópl*

Študentské voľby sú projekt, ktorého hlavnou úlohou je podporiť záujem budúcich „prvovoličov“ o dianie na politickej scéne a záujem o vyjadrenie vlastného názoru. Na našej škole ich organizuje Žiacka školská rada a patria už k neodmysliteľným akciám, ktoré sa u nás na GAB-e konajú. Uskutočnili sa už štyrikrát a tešia sa čoraz väčšej obľube u našich študentov vo veku 15 – 18 rokov.

Po októbrových komunálnych Študentských voľbách sa na našej škole uskutočnili aj prvé a druhé kolo simulovaných prezidentských volieb. Prvé kolo sa konalo 15. februára a zo 119 oprávnených voličov na našej škole prišlo svoj hlas odovzdať 24,37 %. Ak by v prvom kole skutočných prezidentských volieb

volili naši študenti, do druhého kola by postúpili Zuzana Čaputová (44,83%) a Robert Mistrík so ziskom 17,24 % (Študentské voľby sa konali skôr ako Robert Mistrík odstúpil od kandidatúry).

Druhé kolo simulovaných prezidentských volieb sa uskutočnilo 20. marca a na našej škole vtedy bola zaznamenaná zatiaľ najvyššia volebná účasť (63,63 %). Študenti mali tentokrát na výber z dvoch kandidátov, ktorí aj skutočne do druhého kola volieb postúpili. V tomto súboji kandidátov vyhrala jednoznačne Zuzana Čaputová so ziskom 72,58 % platných hlasov. Porazený kandidát Maroš Šefčovič si u našich študentov vybojoval 27,42 %.

7. mája sa konali aj simulované voľby do Európskeho parlamentu. Tu získali rovnocenný počet hlasov hnutie Progresívne Slovensko + Spolu a Kotleba – ĽSNS.

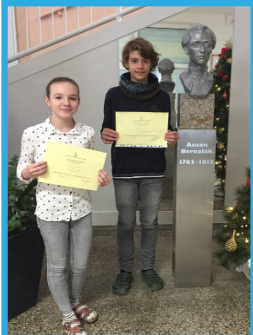
Dokázali sme

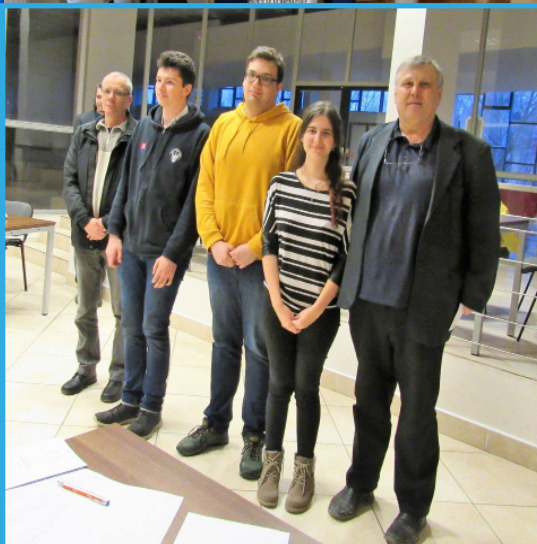
Meno žiaka	Trieda	Úspech
Nina Bučeková	septima	Olympiáda v slovenskom jazyku - 3. miesto v KK Geografická olympiáda - 1. miesto v KK, 1. miesto v celoslovenskom kole, postup na medzinárodné kolo v Hongkongu
Viktória Nemcová	tercia	Hviezdoslavov Kubín - 1. miesto v OK
Tim Köppl	kvinta	Hviezdoslavov Kubín - 3. miesto v KK
Khong Thu Thao	2.A	Olympiáda v anglickom jazyku - 1. miesto v OK
Matej Kočalka	septima	Olympiáda v anglickom jazyku - 1. miesto v OK Matematická olympiáda – úspešný riešiteľ KK
Nikola Furdová	sekunda	Olympiáda v nemeckom jazyku - 1. miesto v OK, úspešná riešiteľka KK Biologická olympiáda - 2. miesto v OK
Filip Porzer	tercia	Olympiáda v nemeckom jazyku - 1. miesto v OK, úspešný riešiteľ KK
Kristián Porzer	kvinta	Olympiáda v nemeckom jazyku - 1. miesto v OK, úspešný riešiteľ KK
Marek Sulo	sexta	Olympiáda v nemeckom jazyku – 2. miesto v OK
Dávid Harsányi	kvarta	Olympiáda v nemeckom jazyku - 1. miesto v OK, úspešný riešiteľ KK Chemická olympiáda - 2. miesto v OK, úspešný riešiteľ KK Technická olympiáda - 2. miesto v OK
Réka Bede	4.A	Olympiáda v nemeckom jazyku - 2. miesto v OK, úspešná riešiteľka KK
Paulína Borovská	4.A	Olympiáda v nemeckom jazyku – 3. miesto v OK
Alžbeta Nagyová	príma	Matematická olympiáda - 1. miesto v OK
Richard Pajpach	príma	Matematická olympiáda - 1. miesto v OK iBobor - informatická súťaž - 1. miesto na Slovensku
Klára Szalayová	príma	Matematická olympiáda - 1. miesto v OK
Nina Griačová	tercia	Matematická olympiáda - 1. miesto v OK Geografická olympiáda – 2. miesto v OK, úspešná riešiteľka KK iBobor - informatická súťaž - 1. miesto na Slovensku
Sara Gašparová	kvarta	Matematická olympiáda - 1. miesto v OK, úspešná riešiteľka KK PIKOMAT – 2. miesto v celoslovenskej súťaži

Nicole Rusnaková Kristián Porzer Martin Holec Dalibor Batěk Robert Nemeček Jakub Doboš Matúš Buček Michal Roman Pekárek Dominik Haluška	tímová súťaž	First Lego League - regionálny turnaj - 3. miesto (v kategórii výskumný projekt - 2. miesto a v tímovej spolupráci - 1. miesto)
Vincent Lissník	sekunda	Shakespeare Memorial - celoslovenská súťaž - 1. miesto, próza
Veronika Kuchtová	sekunda	Shakespeare Memorial - celoslovenská súťaž - 1. miesto, poézia
Samuel Gajdoš Tomáš Pollák Viktor Slašťan Peter Žukovský	súťaž tímov	Bratislavský jesenný Matboj - 3. miesto v KK
Samuel Gajdoš Tomáš Pollák Viktor Slašťan Peter Žukovský	súťaž tímov	Bratislavský jesenný Matboj - 3. miesto v KK
Lucia Jančoškova	kvinta	Hodžov novinový článok - celoslovenská súťaž – bronzové pásmo
Veronika Horváthová	kvinta	Hodžov novinový článok - celoslovenská súťaž – bronzové pásmo
Tomáš Pollák	sekunda	Olympiáda v nemeckom jazyku - 2. miesto v OK
Viktor Slašťan	sekunda	Pytagoriáda - 2. miesto v OK
Samuel Klčo	príma	Pytagoriáda - 3. miesto v OK
Michaela Biskupičová	1.A	Hviezdoslavov Kubín - 2. miesto v OK
Robert Nemeček	kvarta	Technická olympiáda - 2. miesto v OK Geografická olympiáda – 3. Miesto v OK
	sekunda	Zábavno-súťažná relácia „Daj si čas“
Juraj Ficek	sekunda	Olympiáda v anglickom jazyku – 2. Miesto v OK
	kvarta	Junior Náboj - 13. Miesto
	príma	Jesenný Náboj – 4. Miesto
	sekunda	Jesenný Náboj – 3. Miesto

Diana Galambosová Nina Hečková Miriam Maťašáková David Filipovič Samuel Kňažko Matej Kubovčák	družstvo	Súťaž družstiev prvej pomoci - územné kolo Bratislava-vidiek – 1. miesto
Nicole Rusnaková	kvinta	Turnaj mladých fyzikov - úspešná riešiteľka KK, postup na medzinárodné kolo First Lego League - regionálny turnaj - 3. miesto
Štefan Jankovič Martin Kučka Lukáš Kocman	príma (súťaž tímov)	Follower Easy - medzinárodná súťaž robotiky - 3. miesto
Oliver Brunovský Markus Hirsch Tomáš Sloboda	príma (súťaž tímov)	Follower Easy – medzinárodná súťaž robotiky – 4. miesto
Katarína Pozsárová Lenka Šemrincová Dominika Polgárová	kvarta (súťaž tímov)	Medzníky 2. svetovej vojny - 3. miesto v OK, 1. miesto v KK, postup na celoslovenské kolo
Alexandra Griačová	príma	Kráľ detských čitateľov - 1. miesto PIKOMAT - 8. miesto v celoslovenskej súťaži
Klárka Bírová	príma	PIKOMAT - 1. miesto v celoslovenskej súťaži
Peter Žukovský	sekunda	IQ olympiáda – postup do regionálneho kola
Dominik Haluška	sekunda	iBobor - informatická súťaž - 1. miesto na Slovensku First Lego League - regionálny turnaj - 3. miesto
Martin Kučka	príma	iBobor - informatická súťaž - 1. miesto na Slovensku
Ubaldo Aurélius Makus	sexta	iBobor - informatická súťaž - 1. miesto na Slovensku
Nina Bučková Diana Galambosová Adam Glasnák Nina Hečková Boris Hrivňák Rebeka Kertészová Vincent Martonka		DofE – bronzová medaila

Matúš Buček	kvarta	Matematická olympiáda - 2. miesto v OK Geografická olympiáda - 1. miesto v OK, 1. miesto v KK, postup na celoslovenské kolo Matematický klokan – 1. miesto v celoslovenskej súťaži IQ olympiáda – postup do regionálneho kola iBobor - informatická súťaž - 1. miesto na Slovensku First Lego League - regionálny turnaj - 3. miesto
Samuel Guľvaš	sekunda	Pytagoriáda - 1. miesto v OK
Viktor Blaščák	tercia	Fyzikálna olympiáda - 1. miesto v OK Pytagoriáda - 3. miesto v OK
Chiara Filická	kvarta	Technická olympiáda - 1. miesto v OK
Karolína Dunajčíková	kvarta	Technická olympiáda - 1. miesto v OK
Dominika Polgárová	kvarta	Biologická olympiáda - 1. miesto v OK, úspešná riešiteľka KK Medzníky 2. svetovej vojny - 3. miesto v OK, 1. miesto v KK, postup na celoslovenské kolo
Norbert Turinič	sexta	Chemická olympiáda - 1. miesto v KK
Daniel Murgaš	sexta	Chemická olympiáda - úspešný riešiteľ KK
Pavol Toth Vaňo	oktáva	Matematická olympiáda – úspešný riešiteľ KK Python Cup - úspešný riešiteľ programátorskej súťaže
Lucia Bottlíková	kvinta	Matematická olympiáda – 1. miesto v OK, úspešný riešiteľ KK
Roman Ibara Andrej Švec Martin Srnka Samuel Boušek Simon Šlosár David Filipovič Martin Menyhart Peter Gavora	družstvo	Basketbal - 3. miesto v KK
Adam Nagy Andrej Špila Martin Srnka Martin Menyhart	družstvo	Stolný tenis - 2. miesto v KK

Senecká olympiáda

V. Baričáková – 1. miesto skok do výšky
D. Švasta – 1. miesto skok do diaľky
H. Čarský – 1. miesto beh 60 m
K. Dunajčíková – 1. miesto beh 60 m
E. Borš – 1. miesto beh 600 m
Dievčatá ml. žiačky – 1. miesto beh štafeta
Dievčatá st. žiačky – 2. miesto beh štafeta
S. Pešková – 2. miesto skok do diaľky
E. Puchoňová – 2. miesto beh 60 m
S. Múčková – 3. miesto beh 600 m
P. Gavora – 3. miesto vrh guľou
Chlapci st. žiaci – 3. miesto beh štafeta
dievčatá – 2. miesto volejbal
3. miesto vybíjaná
plavecký tím – 1. miesto
basketbal – 1. miesto
floorball chlapci – 3. miesto
floorball dievčatá – 4. miesto

Jazykohranie

GAB Senec - víťaz celej akcie

Gymkáč odporúča

Jeff Kinney: Denník odvážneho bojka 10

napísal Adam Vietoris

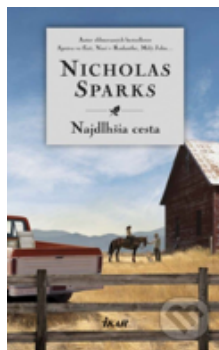
Denníky odvážneho bojka sú séria kníh, ktoré milujem. Mám prečítané všetky diely. Naposledy som sa ponoril do 10. časti. V nej, ako aj v predchádzajúcich vydaniach, stvárňuje hlavnú postavu chlapec menom Greg Heffley, ktorý je približne v mojom veku. Zbožňuje videohry a moderné vymoženosti ako napríklad vlhčené obrúsky a podobne. V tejto časti chce jeho mama zariadiť, aby sa obyvatelia mesta aspoň na víkend vzdali elektronických technológií. Greg z toho nie je nadšený a preto sa zúčastní pobytu v škole v prírode. Tam zažije veľa príjemných, ale aj nepríjemných dobrodružstiev. Stretnie sa s historkami o mužovi, ktorý žije v neďalekom lese a živí sa chrobákmi a lesnými plodmi. No nakoniec sa to celé vysvetlí a ukáže sa, že dom v lese je v skutočnosti úkryt Gregovho otca. Túto knihu by som odporučil každému, kto má rád dobrodružstvo, napínavé situácie a humor. A keď ju budete držať v rukách, určite si ju obľúbite. Tak jej dajte šancu.

Nicholas Sparks: Najdlhšia cesta

napísala Miriam Maťašáková

Príbeh rozpráva o deväťdesiatjedenročnom Irovi Levinsonovi, ktorý má autonehodu na odľahom mieste. Má veľké množstvo zranení a snaží sa ostať pri vedomí. V tomto stave sa mu zjavuje jeho už nebohá žena Ruth, ktorá mu rozpráva príbehy, ktoré sú spomienkami na nich dvoch. Príbeh rozpráva aj o dvoch mladých ľuďoch, Sophii a Lukovi, ktorí sa náhodne stretnú na býčom rodeu. Ira a Ruth, Sophia a Luke. Ich životy sa nečakane, ale celkom dojemne pretnú aj napriek vekovému rozdielu. Ako?

N. Sparks má celý rad napísaných románov a veľké množstvo z nich bolo aj sfilmovaných. Ako napríklad aj táto kniha. I tak ju odporúčam prečítať, pretože sa od filmu líši a to najmä koncom. Kniha je pútavá a to hlavne tým, že je písaná z pohľadu troch osôb. Irovho, Sophiinho a Lukovho. Najzaujímavejším bol pre mňa pohľad deväťdesiatjedenročného muža vďaka jeho celoživotnému príbehu.

Game of Thrones

napísala Saša Makarová

Rok: **2011 – 2019**

Počet sérií: **8**

Obsah:

Game of Thrones je fantasy dobrodružný seriál, vytvorený podľa knižnej predlohy G. R. R. Martina. Seriál sa odohráva na fiktívnych kontinentoch, kde sa pomaly končí dlhé leto.

Dej prebieha v troch poprepájaných líniiach. Prvá línia je o členoch Nočnej hliadky a ich obrane Veľkej steny pred mýtickými stvoreniami. Druhá línia uvádza rod Targaryen a ich nárok na Železný trón. V tretej línii prebieha neustály boj o ovládnutie Siedmich kráľovstiev. Game of Thrones je seriál s výbornými hereckými výkonmi, s pútavým dejom, s prvkami mágie a fantázie. Postavy sa vyvíjajú, dej sa stupňuje a ani jedna časť nie je nudná. Využívajú sa momenty prekvapenia, náhlych zvrátov, drastických scén a brutálnych okamihov, aby bol divák zatiahnutý do deja.

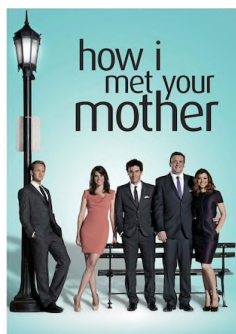
How I Met Your Mother

napísala Tereza Pienčáková

Rok: **2005 – 2014**

Počet sérií: **9**

Obsah:

Celý seriál je založený na tom, ako jedna z hlavných postáv, Ted, rozpráva svojim deťom, ako spoznal ich matku. Príbeh dopĺňujú jeho najlepši priatelia Marshall, Lily, Barney a Robin. Celý príbeh sa odohráva v New Yorku a hovorí hlavne o vzťahoch. Seriál je podľa môjho názoru výborne vymyslený. Charaktery postáv sú perfektné. Napriek tomu, že seriál je komédia, vie vyvolať aj napätie.

Everything Sucks

napísala Tereza Pienčáková

Rok: **2018**

Počet sérií: **1**

Obsah:

Príbeh sa odohráva v 90. rokoch minulého storočia. Hlavným prostredím je stredná škola v meste Boring. Seriál hovorí o hľadaní samého seba a o vzťahoch. Seriál je veľmi zaujímavý a mrzí ma, že je tak krátky. Pôvodne malo byť viacero sérií ale nakoniec sa to zrušilo ešte pred natáčaním druhej série.

The 100

napísala Saša Makarová

Rok: **2014 – dnes**

Počet sérií: **6**

Obsah:

The 100 je dramatický mysteriózny sci-fi seriál, ktorý začína vo vesmíre na špeciálnej kozmickej lodi Archa. Na Arche sa zachránili ľudia, ktorí unikli nukleárnej vojne na Zemi. Postupne tam však ubúda kyslík, preto sa vedenie rozhodne poslať na Zem 100 mladých väzňov s cieľom preskúmať možnosti znovuoobývania Zeme. Väzňom pred odletom nasadia špeciálne náramky, ktoré ich lokalizujú a sledujú ich životné funkcie. Najdôležitejší je údaj o obyvateľnosti Zeme. Ak sú zistené fakty priaznivé, môžu sa všetci obyvatelia Archy vrátiť späť a majú reálnu šancu na život. Vyhnú sa vzájomným konfliktom? Nájdú spôsob spoločného prežitia? Čo ak na Zemi nie sú sami? Seriál pohltí diváka nielen napínavým dejom, ale aj osudmi hrdinov, s ktorými zdieľa ich boj, problémy, pocity.

John Wick 3: Parabellum

napísal David Filipovič

Koniec Johna Wicka 2 dal mnohým za jasné, že trojka bude stáť za to. Po dvoch rokoch ju tu máme a už od prvých minút filmu sa začína akcia. Šéf hotela Winston poskytuje Johnovi poslednú hodinu služieb hotela Continental a v New Yorku sa schýľuje k lovu všetkých na jedného za odmenu 14-tich miliónov. Hodinu pred šiestou presne vidíme, čo John robí pred začiatkom lovu a ako sa chce vysporiadať so situáciou. A ako to už dopadne s Johnom Wickom? Aká cesta a aké prekážky ho čakajú? Nechajte sa prekvapiť. Ak ste fanúšikmi akčných filmov a videli ste prvé 2 časti úžasného akčného filmu John Wick, tak sa nemusíte obávať – 3-ka vás určite nesklame. Pre tých, ktorí, ešte nevideli prvé dve časti: rozhodne vám odporúčam si ich pozrieť pred tým, ako sa vrhnete na 3 časť.

Captain Marvel

napísal David Filipovič

Captain Marvel je už dvadsiata prvá marvelovka. Postavu Captain Marvel stvárňuje oscarová herečka Brie Larson. Mocná bojovníčka Vers z planéty Hala odchádza na nebezpečnú misiu, no končí na planéte C-53, Zemi. Film sa odohráva v 90. rokoch minulého storočia. Tu sa stretáva s Nickom Furrym a dozvie sa o fungovaní vesmíru. Hľadá tu predmet z minulosti, ktorý by mohol ovplyvniť prebiehajúci konflikt medzi dvomi mimozemskými rasami. Popritom sa jej stále vynárajú spomienky, ako by na tejto planéte už bola. Deja vu alebo čosi viac? Ako som už spomínal, je to ďalší Marvel film, ktoré podľa môjho názoru nikdy nesklamali, takže je sa na čo tešiť.

Kto úplne podlieha peniazom...*tajnička*
(Démokritos)

N	B	E	R	R	B	O	H	D	A	N	I	E	L	A
N	L	O	E	M	O	R	M	I	A	D	I	N	A	L
A	A	Ô	T	O	H	G	R	G	I	M	E	R	E	I
Ž	N	G	S	L	U	Á	E	O	X	E	I	D	B	B
B	K	O	E	D	M	J	E	R	E	M	I	Á	Š	O
N	A	Y	V	R	Í	J	Í	A	L	T	Ť	N	N	R
Í	I	Z	L	I	R	M	A	P	A	U	L	Í	N	A
T	S	T	I	C	H	O	M	Í	R	A	N	T	K	I
S	V	D	S	L	B	Y	F	S	U	R	Á	C	R	A
U	Ä	E	E	E	I	P	L	R	E	J	N	I	R	A
J	T	B	R	O	T	A	Ó	B	F	E	E	T	L	M
L	O	R	E	N	C	D	R	A	C	L	K	V	A	E
O	Š	H	N	T	E	I	A	O	D	E	O	R	T	O
L	I	V	A	Í	A	R	N	Ý	L	N	T	D	N	N
N	A	T	Á	N	G	I	V	E	T	A	D	I	A	Z

Autor: Juraj Mitošinka

ADINA
ADOLF
ALEXIA
ANTAL
BAZIL
BELOMÍR
BERTÍN
BLANKA
BOHDAN
BOHUMÍR
BRIAN
CTIBOR
DAMIÁNA

DANIELA
EDITA
ELEKTRA
ELIÁNA
FLÓRA
IGNÁT
IGORA
INOCENCIA
IRIDA
IVETA
IVONA
JELENA
JEREMIÁŠ

JOHAN
JURAJ
JUSTÍN
LEONTÍN
LIBORA
LORENC
MÁRIA
MARTA
NÁTAN
NOEMA
OLDRICH
PAULÍNA
REGAN

REMIG
ROGER
ROMEO
SERENA
SILVESTER
SVÁTOŠ
TICHOMÍRA
URIEL
VERNER
ZAIDA

Vyplňte túto osemšmerovku, vystrihnite ju z časopisu, napíšte k nej meno, priezvisko a triedu. Pri vrátnici čaká na vaše správne riešenia škatuľa, do ktorej môžete vhodiť vaše riešenie. Po skontrolovaní správnych odpovedí, budeme losovať troch výhercov cien, ktorí budú neskôr zverejnení.
Čas na vyriešenie máte do konca septembra 2019.

